

JAKPAK JE DNES U NĀ•S DOMA?

PondĀ•lĀ•, 03 srpen 2015

Je mu uĀ¾ osm mĀ•sícĀ•, mému chlupatému puberĀ•ákovi. Je podruhé ostĀ•hán - tentokrát tedy spíš podškubán, protoĀ¾e vypadá spíš jako odrbaná slepice. No, zkusila jsem jinou stĀ•ihaĀ•ku... Hlavní ale je, Ā¾e má pryĀ• ty hrozné dlouhé rousy, takĀ¾e ho nemusím po kaĀ¾dém návratu z venku sprchovat. Ale mám velký probléééé....

Slyšela jsem od jedné paní nádhernou vĀ•tu: "MĀ•j pes je dokonalý ve všem, perfektnĀ• vychovaný, poslouchá na slovo! PrĀ•vih ale je, Ā¾e to slovo neznám..." To platí na Kajínka taky. On tedy, kdyĀ¾ ho venku pustím z vodítka, je stále kolem mne, pĀ•i zavolání pĀ•ibĀ•hne, neotravuje lidi ani jejich psy, chová se venkoncem slušnĀ•. Jen - a v tom je právĀ• ten mĀ•j velký problém - jsem zkazila zpĀ•sob jeho pĀ•ivolávání. Nemám ráda, kdyĀ¾ nĀ•kdo na psa Ā•ve, pĀ•ipadnĀ• píská, aĀ¾ vám uši zaléhají. Kayo fungoval na zaklepání umĀ•lohmotnou tr s granulemi. PĀ•ibĀ•hl, já mu jich pár dala, pohladila ho... A kdyĀ¾ jsem chtĀ•la domĀ•, tak jsem ho pĀ•i té pĀ•ileĀ¾itosti odchytila a dala na vodítko. No, a to je ten zádrhel. MĀ•j chytrolín si velmi rychle ve své makoviĀ•ce zafixoval, Ā¾e kdyĀ¾ na nĀ•j paniĀ•ka venku zavolá, tak "pĀ•ijdu, ale nesmím zas moc blízko, protoĀ¾e to by se šlo domĀ•, bléééé". Tak nakonec dopadlo tak, Ā¾e ho pouštím jen tam, kde je ještĀ• nĀ•jakej jeho chlupatej kámoš a já ho pak odchytím pĀ•i pĀ•ileĀ¾itosti, kdy ten druhej pĀ•ijde na zavolání své paniĀ•ky. PĀ•ipadnĀ• mi ho odchytil nĀ•kdo jinej prĀ•vih, vím to! To je nĀ•co, s Ā•im si v souĀ•asnĀ• dobĀ• moc nevím rady - jak ho nauĀ•it, Ā¾e domĀ• se prostĀ• musí a paniĀ•ku poslouchat uĀ¾ tuplem... x x x Všechny prĀ•vihy se dĀ•jí o víkendů. Tedy pĀ•evĀ•er jsem Kayovi objevila na bĀ•íšku nĀ•jaký pupínek, trošku to vystupovalo, na konci tmavĀ•. Po operaci šedĀ•ho zákalu vidím sice perfektnĀ• na poĀ•ítaĀ• i na svĀ•t, ale blbĀ• na blízko. TakĀ¾e jsme veĀ•er s Jirkou lušco by to jako mohlo být. KlíštĀ•? BradaviĀ•ka? Kayo-poslušnej pejsek leĀ¾el na stole, všechny Ā•tyĀ• nahoru, a my mu na bĀ•icho svítily mobilem, nad "tím" šmejdili lupou a nevĀ•dĀ•li co s tím. Nakonec jsem vzala pinzetu, nĀ•jakou co nejtuĀ•jši, a zkusila za to zatáhnout... Kajínek vykvik, já následnĀ• taky - a tak jsme to nechali být. Dnes ráno jsme spojili obligátní hodinovou prochajdu s návštĀ•vou veteriny. NaštĀ•stí tam nikdo nebyl, milé dívky v recepci zavolaly pana doktora, pan doktor nás a uĀ¾ stál na vyšetĀ•ovacím stole. Kayo. Pan doktor vedle. Já pĀ•ednesla svou story - a - a dozvĀ•dĀ•la jsem se, Ā¾e to tedy fakt nejní klíštĀ•, ani bradavka... ProstĀ• Ā•ubíĀ•kovo prsíĀ•ko. Nojo, oni to kluci mají taky... Pan doktor i sestĀ•iĀ•ka se po ránu pĀ•ijemnĀ• zachechtali a my pak blaĀ¾enĀ• odkráĀ•eli do zdejšiho malého krámků, kam chodíme témĀ•Ā• kaĀ¾dý den pro hou. Pro bájeĀ•né kĀ•upavĀ• i lahodnĀ• mĀ•kké zároveĀ•, snídaĀ•ové houstiĀ•ky. S nimi jsme uĀ¾ dorazili domĀ• a svĀ•j úsmĀ•v zĀ¾itek (víte, jak jsem se tam stydĀ•la?) jsem pĀ•evyprávĀ•la Jirkovi a nyní vám... oddanej sluha PánĀ• Psa d@niela